

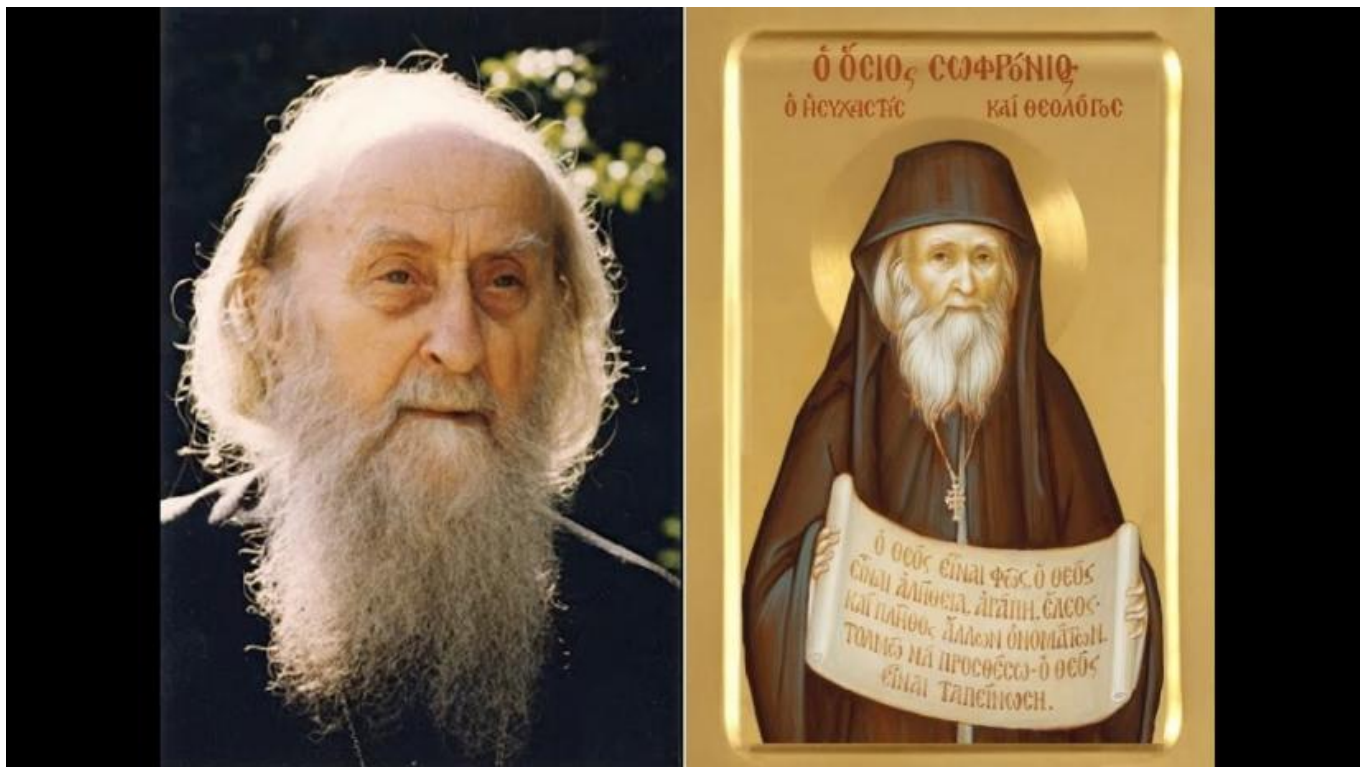
3 Οκτωβρίου 2022

Άγιος Σωφρόνιος του Έσσεξ: Ο Θεός σας έδωσε χρόνο για να οικοδομήσετε την αιώνια σωτηρία σας

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Σωφρόνιος Αγιορείτης-Έσσεξ \(Σαχάρωφ\)](#)

Μην ξεχνάτε αυτά τα λόγια. Ο Θεός σας έδωσε χρόνο για να οικοδομήσετε την αιώνια σωτηρία σας. Μην τον σπαταλάτε!

Ο σκοπός που θέτουμε στη ζωή μας εμποτίζει όλες τις πράξεις μας.

Αν η εν Χριστῷ σωτηρία είναι ο μοναδικός σκοπός της ζωῆς μας, ὅ,τι κάνουμε γίνεται πράξη προσευχῆς, πράξη λειτουργική.

Κάθε τι το φθαρτό μου φαινόταν ανάξιο. Ὅταν έβλεπα τους ανθρώπους, πριν καν, κάτι σκεπτῶ για αυτούς, τους έβλεπα μέσα στην εξουσία του θανάτου, να πεθαίνουν, και γέμιζε η καρδιά μου ευσπλαχνία για αυτούς. Δεν επιθυμούσα καμία δόξα απ' τους θνητούς, ούτε εξουσία επ' αυτούς, δεν περίμενα την αγάπη τους. Καταφρονούσα τον υλικό πλούτο, και δεν εκτιμούσα ιδιαίτερα την διανόηση, ως μη ικανή να δώσει απάντηση σ' αυτό που αναζητούσα. Εάν μου προσέφεραν αιώνες ευδαιμονίας, δεν θα τους δεχόμουν. Το πνεύμα μου, απαιτούσε αιώνια ζωή και η αιωνιότητα -όπως κατάλαβα αργότερα- στεκόταν μπροστά μου και με αναγεννούσε αισθητά. Ἦμουν τυφλός, χωρίς επίγνωση. Η αιωνιότητα χτυπούσε την πόρτα της καρδιάς μου, που 'χε από φόβο κλειστεί.

Ὅταν απουσιάζει η ὄραση της αιωνιότητος, ο χρόνος και οι ημέρες γίνονται η μοναδική πραγματικότητα.

«Κύριε Ιησού Χριστέ, σώσον ημάς».

Είναι μέγα δῶρον η θεωρία της αιωνιότητος εν τῷ απροσίτῳ Φωτί της Θεότητος. Ὅσοι εγεύθησαν της μακαριότητος ταύτης δεν επιθυμούν την απόκτησιν των προσκαίρων αγαθῶν.

Ὅταν η αγάπη του Χριστοῦ μας εγγίζει, αισθανόμαστε την αιωνιότητα.

«Κύριε Ιησού Χριστέ Υιέ του Θεού, ελέησον ημάς». Όταν λέμε την προσευχή αυτή, συνάπτουμε με τον Χριστό μια προσωπική σχέση, που ξεπερνά τη λογική. Η ζωή του Χριστού εισχωρεί σιγά-σιγά μέσα μας.

Όταν η χάρη είναι μαζί μας δεν βλέπουμε τα ελαττώματα των άλλων, βλέπουμε μόνο τα παθήματα και την αγάπη των αδελφών.

Είναι υπέροχο πράγμα να αγαπάς κάποιον πολύτιμο για σένα πρόσωπο. Αλλά να προσεύχεσαι είναι κάτι περισσότερο... Ο νους του μοναχού είναι ελεύθερος να παραμείνει απερίσπαστα στη μνήμη του Θεού. Κινείται φυσιολογικά στη σφαίρα της καθαρής προσευχής. Δοκιμάζει την επαφή με τη ζώσα αιωνιότητα. Κατοπτρεύει το Άκτι-στο Φως, που εκπορεύεται από το Πρόσωπο του Θεού. Αναπνέει το άρωμα της Αγάπης, που κατέρχεται άνωθεν.

Πηγή: iellada.gr